

ali vsaj s samim seboj in se vrnili, da bi to povedali še ostalim. Njihova beseda zato ne more biti beseda nesmisla, breztežnosti in neumja. Je izkustvo. Tak pisatelj je Kazantzakis. Živela in dihala sem z njegovim Frančiškom. Ne spomnim se pisatelja, ki me je tako močno zapletel v dialog kot prav on. Mojster dialoga je. Besede prihajajo na pot lahko, vedro, brez teže. Z jasnimi in globokimi sporočili. Brez težke žalosti in gren-

kobnosti. Veder in svetel je kot njegova domovina Grčija. Diha in kipi. Medtem ko berem, čutim, kako se mi napenjajo pljuča, kako mi pljuska srce, kot pljuska valovi grškega morja ob obalo. Vidim cvetoče limonovce, oljke in si rečem v njegovem jeziku "mandljevci govori mi o Bogu". Ko smo enkrat do te mere občutljivi, je beseda v nas res našla prostor, kjer se bo ugnedila, kjer bo zasijala s svojo velikonočno in vstajensko svetlobo.

Zdenka Sušec

Izvoljenost

- Iz 6,6 Dotaknil si se mojih ust,
seraf, z žerjavico iz oltarja,
izbrisal si mojo krivdo,
odpustil moj greh.
Poslan si bil, da me prevzameš,
da me vnameš za živo pripoved
knjige vseh knjig.*
- Raz 5,5 Zlomil si njene sedmere pečate,
obrisal solze, ustavil jok.*
- Ezk 5,5 Fem besede, ponujene
na razgrnjenem knjižnem zvitku.
Grenke in nerazumljive v mojih ustih
postajajo sladke kot med.
Uredna sem.
Kakor Jagne, ki je bilo zaklano
in me s svojo krvjo odkupilo Bogu.
Dotaknil si se mojih ust,
seraf, z žerjavico iz oltarja,
izbrisal si mojo krivdo,
odpustil moj greh.*

Shranjeno v srcu

5 Mz, 32,2

*Kakor dež pada name Tvoj nauk,
kakor rosa kaplja name Tvoj govor,
kakor ploha na mlado travo,
kakor nalive na zelenje.*

Iz 55,10

*Ne bo se vrnil tja, odkoder prihaja,
dokler ne napoji vse zemlje,
dokler ne bo storil, kar je hotel,
uspel v tem, za kar je bil poslan.*

2 Kor 9,10

*Ne bo se vrnil tja, odkoder prihaja,
dokler me ne naredi rodovitne in brsteče,
dokler ne bom sprejela semena izvoljenosti,
povečala sadov svoje pravičnosti.*

Lk 10,6

*Ne bo se vrnil tja, odkoder prihaja,
dokler ne bo na meni počival Tvoj mir,
dokler ne bom ponižna kakor otrok,
popolnoma voljna za Tvoj glas.*

Odpuščanje

Lk 7,36

Odpustiti.

Pustiti.

Iti.

Od prekletstva

*prvega moža in žene,
od razbeljenega ognja,
od hladnih senc.*

Oditi.

Iti.

Odpustiti.

Objem

Ezk 37,6 *Od štirih vetrov prihajaš vame,
Duh milosti in Duh dobrote.
Žarki svetlobe me rahljajo,
sape ljubezni me dvigajo.
Moje kosti drhtijo,
moje mišice se napenjajo.*

Ps 51 *Naseljuješ me s toplino
in iz otrplosti odpiráš moje ustnice.
Sprejemaš mojo pobito daritev,
potrtega srca ne preziraš,
njegovih grehov se ne spominjaš.
Od štirih vetrov prihajaš vame,
Duh milosti in Duh dobrote,
od štirih smeri križa.*

Prašepet

*U skrivnost večera prihajaš šepetaje
kot Beseda stvarjenja in prižigaš zvezdo.*

*Tema se umika luči in ti s pradavnim
zvokom izgovarjaš: Bodi svetloba!*

*Usa mehka je ta beseda, sijoča in lahka
kot zvezdni prah. Usepresega joča*

*me vrača na začetek svojih poti in pripoveduje
zgodbo o tem, da me od vekomaj spremlja.*

*Šum najinih korakov riše čudovito rimsko cesto
in ko odhajaš iz skrivnosti večera*

*v meni žari celotno nočno nebo.
U nepregledni galaksiji življenja ponovno čutim pot.*

Jezdec na belem konju

Raz 19, II

*Kadarkoli odtavam, zaslišim za seboj
topot konjskih kopit in tebe,
moj Gospod, kako me iščeš in kličeš,
moj Jezdec na belem konju.
Ujameš me s pogledom
ognjenega plamena,
z diademom Ljubezni na svoji glavi
me začaraš, da se vrnem.
Ogreješ me s plaščem iz lastne krvi,
oblečeš me v belo tančico odrešenja.
Žvest in resničen me dvigaš
na svojega konja.
Ne upiram se več.
Edini si, ki me znova in znova
ponese v nebo.*

Sidro duše

*Stisniti sem te hotela v dlan,
toda ti si rekel:
Jaz sem pot, resnica in življenje.
Ujeti sem te želela v svoj strah,
toda ti si rekel:
Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme bo rešen.
Prepričati sem te hotela, da ne vidim resnice,
toda ti si rekel:
Jaz sem zato rojen in sem prišel na svet,
da pričujem za resnico.*

*Neopazno je popustil stisk,
tiho je ugasnil strah,
samodejno je onemelo prepričanje.
Zmagal si, Gospod.*

*Po novi in živi poti
sem skozi zagrinjalo stopila v svetišče,
ki ga ni naredila roka
in ni bilo le odtis resničnega.
Tukaj v najglobljem sidru duše
se je zazrcalilo upanje,
polnost večnega odrešenja,
neminljiva pot.
Svetišče, kjer se bom srečevala s teboj
– živim Bogom.*

Mir mi bodi

Jn 20,19

*Mir mi bodi, pod noč tega dne,
ko se zadržujem za zaklenjenimi vrati,
ko njih ključavnice ječijo od teže,
ko v negotovosti kličem Tvojo bližino.*

*Mir mi bodi, v milosti trenutka,
ko stopaš skozi moje strahove,
ko mi kažeš prebodene roke in stran,
ko dihneš vame velikonočno jutro.*

*Mir mi bodi, v ponavljanju besed,
ko do konca odrivam veselje odrešenja,
ko ne zmorem položiti roke v tvojo dlan,
ko ne grem tja, kamor bi me rad poslal.*

Mir mi bodi. Ljubiš me.